

Íþróttaleikarnir

Það er sláttudagur, ég klæði mig í sparifötin. Í dag fara tvö börn úr hverjum kaupstað í hina hryllilegu íþróttaleika. Þar þarf að vinna aðra krakka í mismunandi þrautum og íþróttagreinum. Að detta úr leikunum er algjör skömm fyrir bæjarfélagið. Tilfiningar mínar eru mjög blendnar, í aðra röndina langar mig að keppa því að ég er góður í íþróttum en á hinn bóginn er ég kvíðinn yfir því mistakast og verða útskúfaður úr bænum.

Ég fer niður á Eiðistorg ásamt öllum börnunum á Seltjarnarnesi sem eru á aldrinum tíu til þrettán ára. Tryggvi bróðir minn er með mér, hann er bara 10 ára en ég er 12 ára. Tryggvi kvíðir meira fyrir sláttunni en ég. Ég reyni að hughreysta hann en það tekst ekki. Nú kemur Arnljótur íþróttamálaráðunautur með stóra kistu með öllum nöfnunum í. Hjartað hamast í brjósti mér. Fyrst dregur hann út nafn stúlkunnar og það má heyra saumnál detta. Bergþóra, 11 ára stelpa sem er hrikalega ánægð með sig var dregin út. Ég vona svo sannarlega að ég sleppi í þetta sinn. Þá eru það strákarnir. Arnljótur teygir sig eftir miðanum og segir hátt og skyrt, Snorri! Ó, ó, það er ég. Allir líta í áttina til míni og ég finn að ég roðna og svitna. Þá koma menn og vísa mér inn í kveðjuherbergið. Foreldrar míni og bróðir koma inn. Ég berst við tárin. Ég knúsa mömmu, pabba og litla brósa og mamma segir gangi þér vel sonur.

Við förum í glæsivagni til Reykjavíkur þar sem leikarnir eru haldnir. Það er tveggja daga undirbúnin fyrir keppnina. Ég æfi mig aðallega í styrk og mini-golfi. Ég átta mig á því að Keflavíkurparið, Akureyrarparið og krakkarnir frá Hafnarfirði eru mjög góð í öllum greinum. Daginn fyrir leikana er haldin rosalega stór veisla, þar er hægt að fá allt sem hugurinn girnist. Ég er ekki svangur, ég er aðallega spenntur og kvíðinn. Bergþóra er hins vegar alveg afslöppuð og úðar í sig fullt af alls kyns góðgæti. Svo fara allir að hátta en ég á erfitt með að sofna. Ég hugsa til Tryggva litla bróður míns, ég vil gera hann stoltan af mér. Að lokum sofna ég.

Leikarnir hefjast. Fyrsta greinin er á Kaplakrika þar sem keppt er í fótbolta. Það er skipt í fjögur lið. Mér sýnist við Bergþóra vera í góðu liði, sem betur fer. Einungis tvö lið komast áfram. Leikurinn hefst og liðið mitt kemst fljótlega 2-0 yfir en þegar líður á leikinn skorar hitt liðið tvö mörk með stuttu millibili. Nú voru góð ráð dýr. Ég var með boltann og sólaði eina stelpu upp úr skónum og skaut af löngu færi, boltinn var á leiðinni yfir markið en hann snérist í loftinu, lenti í slánni og fór inn, óverjandi fyrir markmanninn. Tveimur sekúndum seinna er flautað til leiksloka. Jibbí, við komumst áfram.

Þá eru bara 12 pör eftir. Næst verður keppt í spretthlaupi í Laugardalnum. Við förum í glæsivögnunum þangað. Ég nota tímann til að hvíla mig. Ég geri mig tilbúinn, ég fæ gaddaskó lánaða til að fá betra grip. Sex keppendur keppa í einu, strákar sér og stelpur sér. Samanlagður tími ræður úrslitum en það er bara helmingur para sem heldur áfram í næstu þraut. Ég lendi í erfiðum riðli, með strákum frá Keflavík, Selfossi, Ólafsvík, Grindavík og Hafnarfirði. Ég er kominn á ráslínu og dómarinn skýtur úr byssunni og ég hleyp af stað. Ég hef aldrei hlaupið jafn hratt og núna, það er eins og ég finni ekki fyrir fótunum á mér. Ég er með besta startið, en síðan tekur Keflavíkingurinn fram úr mér og ég verð annar í mark. Nú verður Bergþóra að standa sig. Ég fer til hennar og hvet hana áfram. Hún er alveg svöl og nokkuð sigurviss. Hún er langfyrst í sínum riðli og við erum í fyrsta sæti samanlagt. Nú eykst á pressan á okkur og ég finn fyrir andúð hinna keppandanna.

Þriðja greinin er mini-golf og bara fjögur pör sem komast áfram. Ég er ekkert sérstakur í golfi en ég vona að Bergþóra sé góð. Það verða spilaðar 9 holur og pörin spila saman. Stelpur og strákar pútta til skiptis. Við byrjum ekki vel en náum samt að halda vel í við hina. Á loka brautinni hitti ég kúluna vel og klára í einu höggi. Hjúkkit, við lendum í fjórða sæti og getum því haldið áfram keppni.

Næst er vítakastkeppni í handknattleik. Hún verður haldin að Hlíðarenda. Við keyrum þangað. Þegar við komum stillum við okkur upp á vítalínuna. Leikurinn er þannig að hver leikmaður fær fimm skot. Það par sem skorar ~~best~~ mörk dettur úr leik. Hérla er ég á heimavelli. Ég er vítaskytta í mínum flokki í Gróttu og því vongóður um að komast áfram. Bergþóra byrjar, skotið hennar er afleitt, boltinn fór langt yfir. Þá er komið að mér. Ég skora örugglega niðri í hornið. Svona heldur þetta áfram, hún klúðrar og ég skora. Hin liðin hafa hins vegar skorað 5 mörk á meðan við erum bara komin með 4 mörk. Nú eigum við bara eina tilraun eftir hvert um sig. Ég skýt í stöngina, Bergþóra þarf að skora og það gerir hún með miklum glæsibrag. Bæði strákurinn og stelpan úr Keflavík skora auðveldlega og komast áfram. Nú er það bara Selfossparið sem á eftir að skjóta. Spennan er í hámarki. Strákurinn skýtur en markmaðurinn ver. Við eigum ennþá sjens. Hvað gerir stelpan? Hún skýtur í gólfíð og boltinn fer í slánna og út. Það er bráðabani. Ég byrja, ég skýt og skora. Bergþóra þarf að skora, hún skýtur, markmaðurinn snertir boltann en hann lekur inn. Selfysingarnir eiga að gera, strákurinn skýtur í markmanninn. Vohúu við komumst áfram öskra ég.

Strákurinn frá Selfossi verður öskureiður og sparkar í mig og hleypur í burtu. Ég meiði mig ekki mikið, en mér finnst þetta ekki íþróttamannsleg hegðun.

Nú þurfum að drífa okkur í úrslitagreinina sem er bogfimi. Það verður keppt í Snælandi í Kópavogi. Ég hef aldrei skotið af boga fyrr, það lofar ekki góðu. Sá keppandi sem hittir næst miðju úr einu skoti stendur uppi sem sigurvegari og þar af leiðandi vinnur það par keppnina. Nú eru bara Seltjarnarnes og Keflavík eftir. Fyrsti keppandinn er strákurinn úr Keflavík sem heitir Davíð. Hann er ótrúlega góður í öllu. Hann spennir bogann og miðar vel og þetta er gott skot, nægir kannski til að vinna keppnina. Næsti keppandi Bergþóra, skotið hennar fer í kantinn á spjaldinu. Þá er það Margrét frá Keflavík, örín hennar lendir á milli örva Davíðs og Bergþóru. Það er gríðarleg pressa á mér, ég verð að hitta í miðjuna. Ég spenni bogann og sleppi strengnum, fúfff heyrist í örinni, hún flýgur og lendir einum sentimetra fjær miðju en örín hans Davíðs. Ég ræð ekki við tárin, við höfðum tapað. Hvað skyldu bæjarbúar segja? Við Bergþóra er vonsvikin og okkur langar ekki heim. Davíð og Margrét taka í höndina á okkur og segja: „þið stóðuð ykkur vel”. Við óskum þeim til hamingju.

Nú þurfum við að fara heim. Glæsivagninn stöðvar fyrir framan Eiðistorg og við stígum út úr bílnum. Okkur til mikillar undrunar er torgið fullt af fólk sem klappar fyrir okkur. Við skiljum ekki neitt í neinu og verðum glöð aftur. Eftir öll fagnaðarlætin hitti ég fjölskyldu mína og þau óska mér innilega til hamingju og segja að ég hafi staðið mig vel. Ég verð hissa og segi: „en við töpuðum”. En þá segir pabbi við mig að ég eigi að vera stoltur af sjálfum sér því að ég hafi gert mitt besta. Í skólanum óskuðu allir krakkarnir mér til hamingju með annað sætið, ég fann ekki fyrir neinni skömm og lífið gékk áfram sinn vanagang. Og mér tókst að gera Tryggva litla bróður minn stoltan af mér og nú óskar hann sér að verða dreginn út á næsta ári.